

Formigues

Un reportatge sobre la supervivència en temps de confinament

Autònoma en el seu negoci. Imatge extreta de Getty.

Què ha suposat el confinament de 80 dies? Probablement, una majoria afortunada ha pogut seguir teletreballant des de casa, altres han pogut seguir els seus estudis mitjançant plataformes de videoconferència i els assalariats més afortunats han pogut sobreviure de l'ERTE. Però, què passa quan el *lockdown* obliga a més de 3 milions de formigues parar els seus negocis? **Doncs que el formiguer para de créixer.** Els autònoms a Espanya, segons les dades de l'Associació de Treballadors Autònoms (ATA), són un impacte econòmic que suposa entre el 15 i el 18% del PIB. Però, aquest impacte és major quan l'economia dels treballadors es veu estancada, quan estan obligats a tancar la seva única font d'ingressos durant un llarg termini i sense poder pagar lloguers, impostos, factures ni Seguretat Social. Sense dret a cap paga, a la baixa ni vacances... Amb el confinament hem pogut observar la prima línia en el qual es troba aquest sector, una línia que portem arrossegant molt abans de la COVID19.

Espanya no ha sigut l'únic país arribar a la situació excepcional de parar tot un sistema econòmic, el pioner europeu i el que els diferents estats d'Europa han anat a poc a poc simulant, és Itàlia. Els treballadors autònoms del país veí es van trobar en una situació que els contagis no paraven d'augmentar, fet que va provocar que molts tanquessin voluntàriament abans de declarar el *lockdown* a tot l'estat. Sobretot, aquest gest solidari es va produir en la regió més afectada, la Llombardia, que amb la seva capital Milà, constitueixen les àrees més

riques tant d'Itàlia com a Europa. Davant d'aquesta situació, hem volgut parlar amb Imatge extreta de Getty. Eduard, lampista autònom de la ciutat de Lleida i amb Mara, perruquera autònoma de l'àrea metropolitana de Milà, amb qui profunditzarem respecte a la precarietat del sector dels dos estats. I si dos autònoms, un lleidatà i una italiana, comparteixen punts en comú respecte de la gestió del confinament, el virus i els negocis estancats.

	DIC 2019	ENERO 2020	FEBRERO 2020	INCREMENTO (%)
ANDALUCIA	1.115	1.095	2.500	1,9
ARAGON	73.182	71.771	1.411	-1,9
I. BALEARES	89.284	89.875	489	0,5
CANARIAS	129.119	129.953	-3.957	-2,4
CANTABRIA	41.273	40.663	670	-1,6
CAST. LEON	192.482	189.813	2.869	-1,5
CAST. MANCHA	149.989	149.989	-3.391	-2,2
CATALUNA	549.811	538.589	11.231	-2,0
C. VALENCIANA	362.098	346.717	6.291	-1,9
EXTREMADURA	89.414	79.405	1.669	-1,1
GALICIA	209.113	206.998	3.015	-1,4
C. MADRID	487.421	386.911	10.510	-2,6
MURCIA	182.248	181.732	1.514	-1,5
NAVARRA	47.673	46.672	491	-0,9
EUSKADI	178.893	168.557	2.336	-1,4
RIJUA (LA)	25.696	25.215	483	-1,9
C. LEÓN	3.696	3.376	87	-2,6
MELILLA	4.686	4.681	17	-0,4
ESPAÑA	3.267.428	3.208.927	41.501	-1,9

Informe sobre el resum del
quatrimestre dels autònoms afiliats.
Font: ATA.

Les dades

El meu sector, el tancament total de 80 dies suposa 0 ingressos, ens comenta Mara respecte a la seva situació, tot i que, ella ha pogut tirar endavant i pal·liar el bloqueig total dels seus ingressos, però no tots han tingut la mateixa sort. Segons les dades de l'ATA, en el primer quadrimestre del 2020, comprès entre desembre del 2019 i l'abril 2020, **Espanya ha perdut 61.501 petits empresaris** que, en canvi, en el mateix període durant el 2019, vam sumar 9.949. Ja és una realitat que el virus SARS-CoV-2 serà un abans i un després per les petites empreses, comerços, autònoms i persones jurídiques.

En el meu àmbit dels serveis tècnics, manteniment, i lampista, no he tingut molt d'impacte, tot i que, he estat tot un mes confinat però el següent he hagut de sortir per contestar unes avaries d'emergències. L'Eduard ens comentava que ell en el seu sector ha pogut sobreviure, encara que, explica que molts companys d'ofici **estàn patint molt les conseqüències econòmiques** que ha comportat el confinament. I com Eduard, en el sector tècnic com els lampistes han sigut els treballadors que han estat a primera línia de guerra (com els reposadors dels supermercats, les netejadores dels hospitals) i han hagut de seguir la seva tasca durant el confinament per poder ajudar aquelles famílies amb emergències Font: ATA. tècniques. Sempre seguint les mesures de seguretat però posant la seva salut en perill.

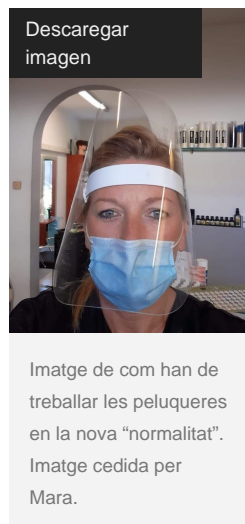
Les ajudes

Davant de la situació d'alarma i de la fallida econòmica dels autònoms tant el govern italià com l'espanyol han introduït unes mesures i ajudes perquè l'impacte no sigui molt gros. No obstant, des de l'associació de l'ATA, qualifica les ajudes espanyoles d'insuficients i segons el seu president, Lorenzo Amor, **el 70% dels autònoms**

es quedarà sense ajuda pel cessament de la seva activitat. Tant Mara com Eduard, no han pogut optar cap de les ajudes ofertes pel seu govern, *no he pogut comptar amb cap ajuda perquè suposen que amb una mínima facturació, llastimosa, podem cobrir totes les despeses*, i amb el cas de la Mara igual, tot i que, amb el seu cas ha estat durant 80 dies confinada. *Assolutament*, no, això ens comentava Mara sobre si les ajudes proporcionades pel govern eren suficients per poder pal·liar la situació, opinió que també comparteix el lleidatà respecte a les ajudes espanyoles.

Quines són aquestes ajudes? Pràcticament, els dos governs han optat per les mateixes mesures per poder ajudar als seus autònoms. La primera mesura és la moratòria del pagament de la taxa o la quota dels autònoms de la Seguretat Social. Mesura fortament criticada per organitzacions com l'ATA, que declaren que hauria d'estar derogada i no ajornar el seu pagament. La segona ajuda és una paga mensual de 661 euros (a Itàlia és de 600 fins a 1000 euros, segons el cas) que funcionen com una nòmina que dóna l'estat. Però per poder optar en aquesta, el negoci o el treballador ha de declarar perdudes de més 75%, fet que, molts no han pogut optar en aquesta considerable quantitat. La controvèrsia que ha generat està última no és el fet que sigui un suma que no arribi al salari bàsic, sinó que aquesta "paga" a la llarga s'ha de tornar íntegrament. Aquestes són les ajudes que l'ATA ha definit com a precàries i insuficients. *Necessitem ajudes, estem totalment destapats, desprotegits. No ens tenen en cap consideració, comenta Eduard.*

La nova "normalitat"

Jornades més llargues, menys serveis, menys clients i menys ingressos, així ens descrivia Mara com era reobrir el seu negoci amb la nova "normalitat". Amb la desescalada també suposa la re-apertura dels negocis i empreses, tot i que, amb una realitat que l'amenaça de la COVID-19 no ha desaparegut, aquestes **no poden rendir al 100%**. Això ha suposat que molts de negocis han decidit de no obrir perquè suposa més despeses que ingressos. Sobretot, en el sector turístic o de la restauració en què obrir només al 35% dels seus clients però treballant per al 100%, suposa despeses que no poden assolir. No tinc cap límit per retornar a la feina, prenc totes les mesures de seguretat, però estic en contacte tota l'estona amb el client i de vegades són persones grans i tinc por de contagiar-los o que jo contagi als meus, així comentava Eduard com és la situació de la nova "normalitat" en el seu sector. En la mateixa situació es troba Mara, on també el seu dia a dia laboral és el contacte amb els clients, *per tornar a reobrir he hagut de desinfectar tot el meu local i treballar amb totes les mesures sanitàries per assegurar la salut pública.*

Les formigues

Ha quedat claríssim la falta de recursos que tenim i com el govern ens tenen abandonats, això ens comentava Eduard respecte si amb la situació del confinament ha mostrat **la falta de recursos que tenen els treballadors**

autònoms, molt abans del confinament. Associacions com l'ATA porten temps lluitant per aconseguir drets per al treballadors, drets com a la baixa o a les vacances. Aquest moment, ha fet reflexionar molt sobre situació d'aquest sector de població, part que garanteix treball a la ciutadania, que l'economia no s'estanqui l'imatge cedida per Mara. i creixi cada cop més. Els negocis, les petites empreses, els autònoms, persones jurídiques són aspectes molt importants per la salut de l'estat. Són petites formigues que poden suportar 4 vegades el seu pes i que de mica en mica fan créixer el formiguer i que no s'haurien de trobar en més pedres pel camí.

29 de maig del 2020

ARIANNA TANGHETTI CERRADA / LLEIDA